

Euroopan komissio
Energiapäaosasto
Yksikönpäällikkö
Paul Hodson

TEM/2268/00.04.01/2012

26.04.2013

ENERGIATEHOKKUUSDIREKTIIVIN (2012/27/EU) 3 ARTIKLAN MUKAINEN VUOSIRAPORTOINTI 2013

Energiatehokkuusdirektiivin 3 artiklan mukaan jäsenvaltion on asetettava ohjeellinen kansallinen energiatehokkuustavoite, joka perustuu joko primääri- tai loppuenergian kulutukseen, primääri- tai loppuenergian säästöihin taikka energiaintensiteettiin. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tämä tavoite 30. huhtikuuta 2013 mennessä sekä ilmaistava tavoite myös primäärienergian kulutuksen ja loppuenergian kulutuksen absoluuttisena tasona vuonna 2020 ja selitettävä, miten ja minkä tietojen perusteella tämä on laskettu. Lisäksi jäsenvaltion tulee esittää vuosiraportissaan direktiivin liitteen XIV 1 osassa luetellut indikaattorit.

Suomen kansallinen energia- ja ilmastostrategia

Pääministeri Jyrki Kataisen hallitus asetti kesällä 2011 energia- ja ilmastopolitiikan ministerityöryhmän päivittämään vuonna 2008 valmistuneen pitkän aikavälin ilmasto- ja energiastrategian. Strategian päivittämisen keskeisinä tavoitteina on varmistaa vuodelle 2020 asetettujen kansallisten tavoitteiden saavuttaminen sekä valmistella tietä kohti EU:n pitkän aikavälin energia- ja ilmastotavoitteita. Siinä esitetään keinot, joilla turvataan samanaikaisesti uusiutuvan energian osuuden lisääminen, energiansäästö, energiatehokkuuden parantaminen, energian saatavuus, energiaomavaraisuuden kohentaminen sekä päästöjen vähentäminen. Lisäksi strategiaan yhdistetään hallitusohjelman mukainen ohjelma öljyriippuvuuden vähentämiseksi.

Strategian päivitys valmisteltiin hallituksen energia- ja ilmastopolitiikan ministerityöryhmän ohjauksessa ja annettiin valtioneuvoston selontekona eduskunnalle 20.3.2013. Ministerityöryhmän valmisteluulimenä on toiminut eri ministeriöiden edustajista koostuva viranomaisyhdysverkko, jossa ovat mukana työ- ja elinkeinoministeriön, liikenne- ja viestintäministeriön, maa- ja metsätalousministeriön, opetus- ja kulttuuriministeriön, ulkoasiainministeriön, valtioneuvoston kanslian, valtiovarainministeriön sekä ympäristöministeriön edustajat.

Suomen ohjeellinen kansallinen energiatehokkuustavoite vuodelle 2020

Suomen ohjeellinen kansallinen energiatehokkuustavoite vuodelle 2020 on energian loppuenergian kulutuksen absoluuttinen taso **310 TWh** (26,66 Mtoe). Tätä vastaava primäärienergian kulutuksen absoluuttinen taso on **417 TWh** (35,86 Mtoe). Skenaarioissa käytetty vuoden 2020 bruttokansantuotteen arvo on **159 Mrd €** (vuoden 2000 hinnoin 134,7 Mrd. € vuonna 2010).

Nykyisillä ja päätetyillä toimilla olisi energian loppukulutuksen taso 317 TWh vuonna 2020. Strategian päivityksen yhteydessä asetetun energiatehokkuustavoitteen saavuttaminen edellyttää siten lisätoimia tai nykyisten toimien tehostamista.

Strategian päivityksen yhteydessä vuonna 2013 asetettu energiatehokkuustavoite ei ole suoraan vertailukelpoinen vuoden 2008 ilmasto- ja energiastrategiassa energian loppukulutukselle asetetun lukuarvona saman 310 TWh tavoitteen kanssa. Energiatilastoinnin menetelmiä on tarkennettu, minkä seurauksena vuoden 2006 loppukulutus, jota käytettiin lähtötasona vuoden 2008 strategiaa laadittaessa, on noin 11 TWh aikaisemmin arvioitua korkeampi.

Suomen ohjeellisen kansallisen energiatehokkuustavoitteen laskentaperusteet

Energiatehokkuustavoitteen laskenta perustuu sektorikohtaisiin selvityksiin ja arviointeihin, joita sektoriministeriöt ovat teettäneet asiantuntijalaitoksilla tai tehneet itse. Työ- ja elinkeinoministeriö on koonnut laskentamalliinsa kunkin loppukulutussektorin sekä energiantuotannon oletetun kehityksen vuoteen 2020. Lähtötasot perustuvat tilastotietoihin. Laskennassa käytetään Tilastokeskuksen väestöennustetta, valtiovarainministeriön ja Valtion taloudellisen tutkimuskeskuksen näkemyksiä talouskehityksestä sekä IEA:n arvioita polttoaineiden maailmanmarkkinahinnoista. Laskentaperusteet kuvataan yksityiskohtaisemmin Kansallisen energia- ja ilmastostrategian taustaraportissa.

Vuosiraportoinnissa esitettävät indikaattorit

Direktiivin liitteen XIV 1 osassa vuosittain raportoitavaksi määritetyt tiedot on esitetty liitteessä aikasarjoina jaksolta 2000–2011. Tiedot on esitetty sekä direktiivin mukaisena (EED-indikaattori), että kolmen vuoden liukuvana keskiarvona.

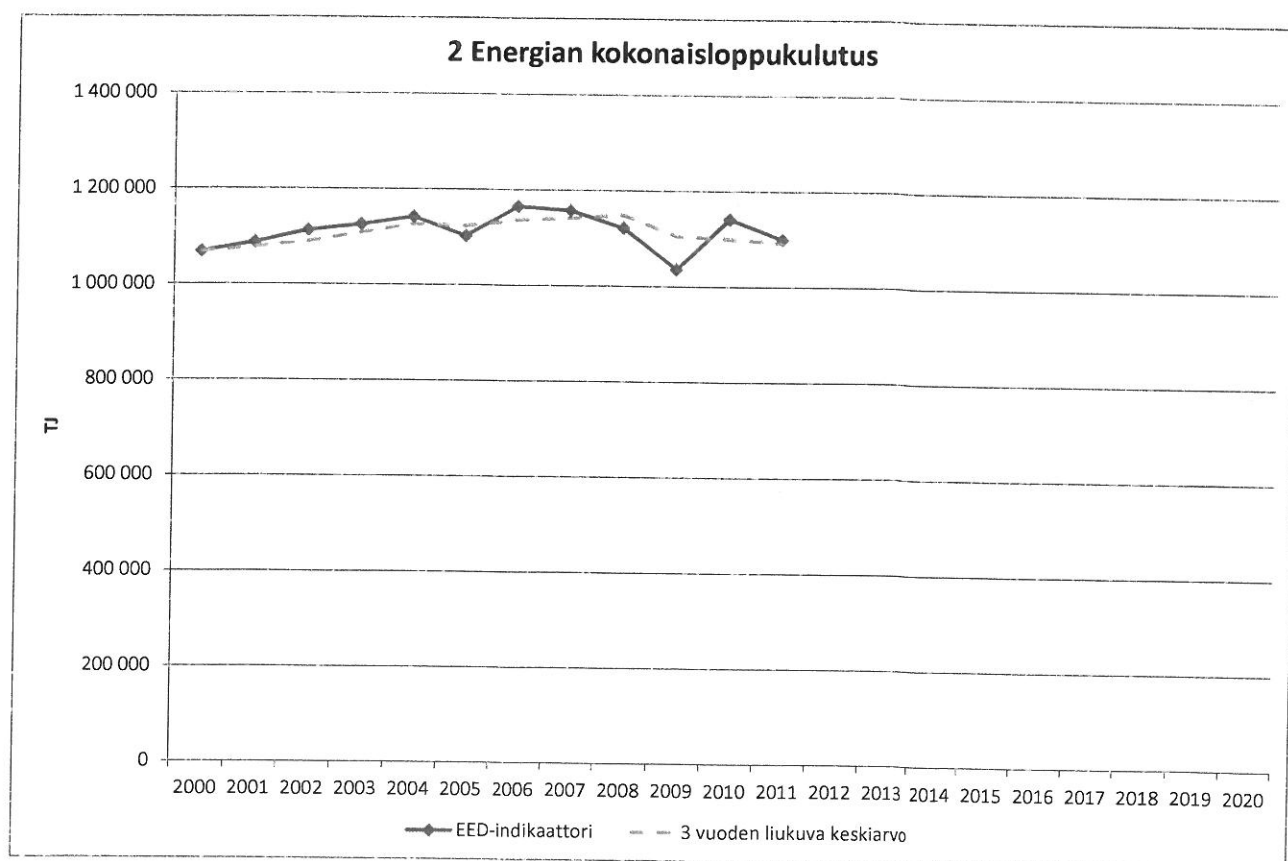
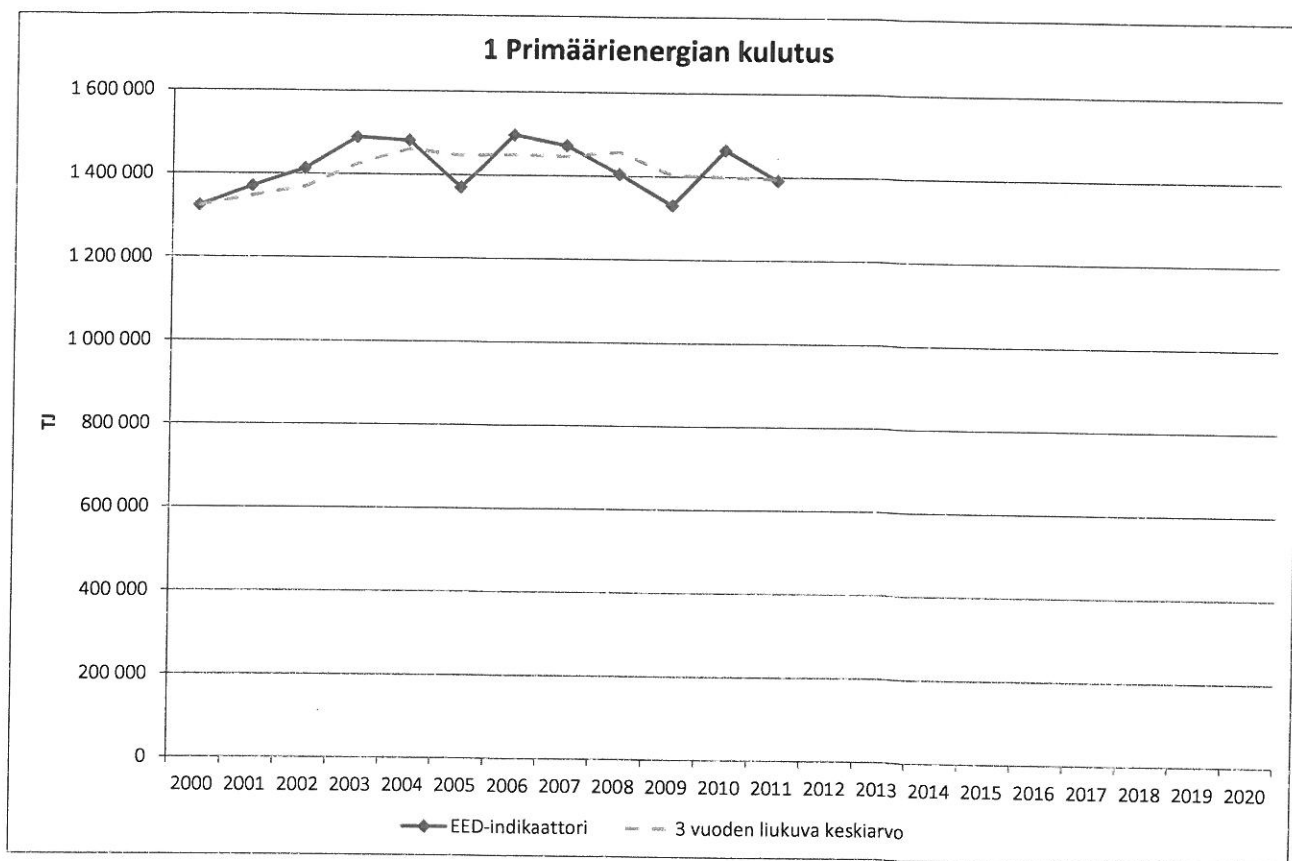
Energian loppukäytön sektoreista selkeästi kasvu-uralla on ollut palvelut (kuva 6). Keskeisimmät syyt tälle pitkään jatkuneelle kulutuksen kasvulle ovat palvelusektorin vuotuinen lähes 2 % rakennusalan kasvu. Vuosien 2009 ja 2010 tilanteeseen vaikuttaa kaksi poikkeuksellisen kylmää talvea. Vuosi 2011 on ollut lämmitystarpeen osalta normaali, mutta bruttoarvon lisäys vuoteen 2009 verrattuna on ollut 3,7 % ja rakennusalan kasvu 2,5–3,0 %. Taloustilanteen vaikutus näkyy teollisuuden luvuissa vuodesta 2008 alkaen, mutta yleisesti on huomioitava, että Suomessa väestön kasvu, kotitalouksien lukumäärä ja erityisesti kotitalouksien käytettävissä oleva keskimääräinen tulo ovat kasvaneet tasaisesti koko jakson 2000–2011.

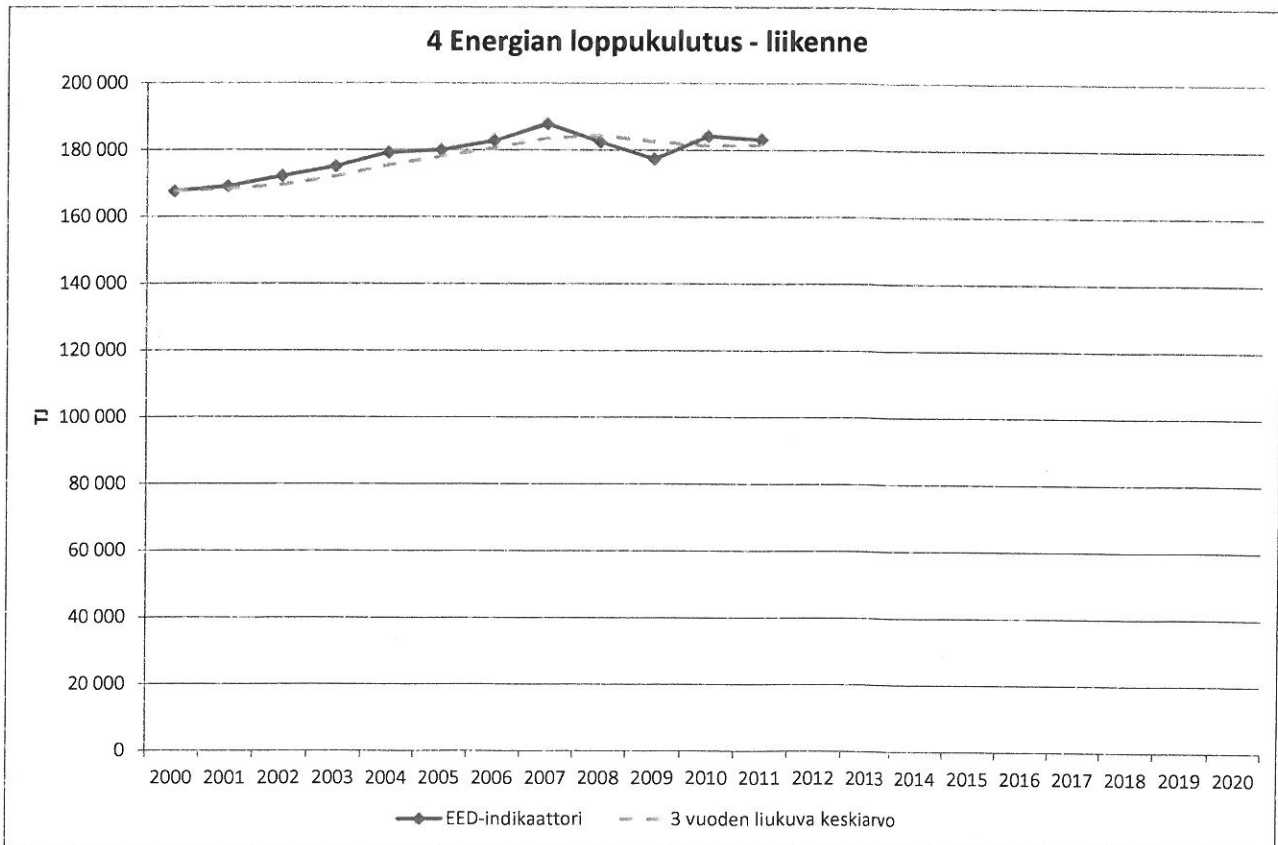
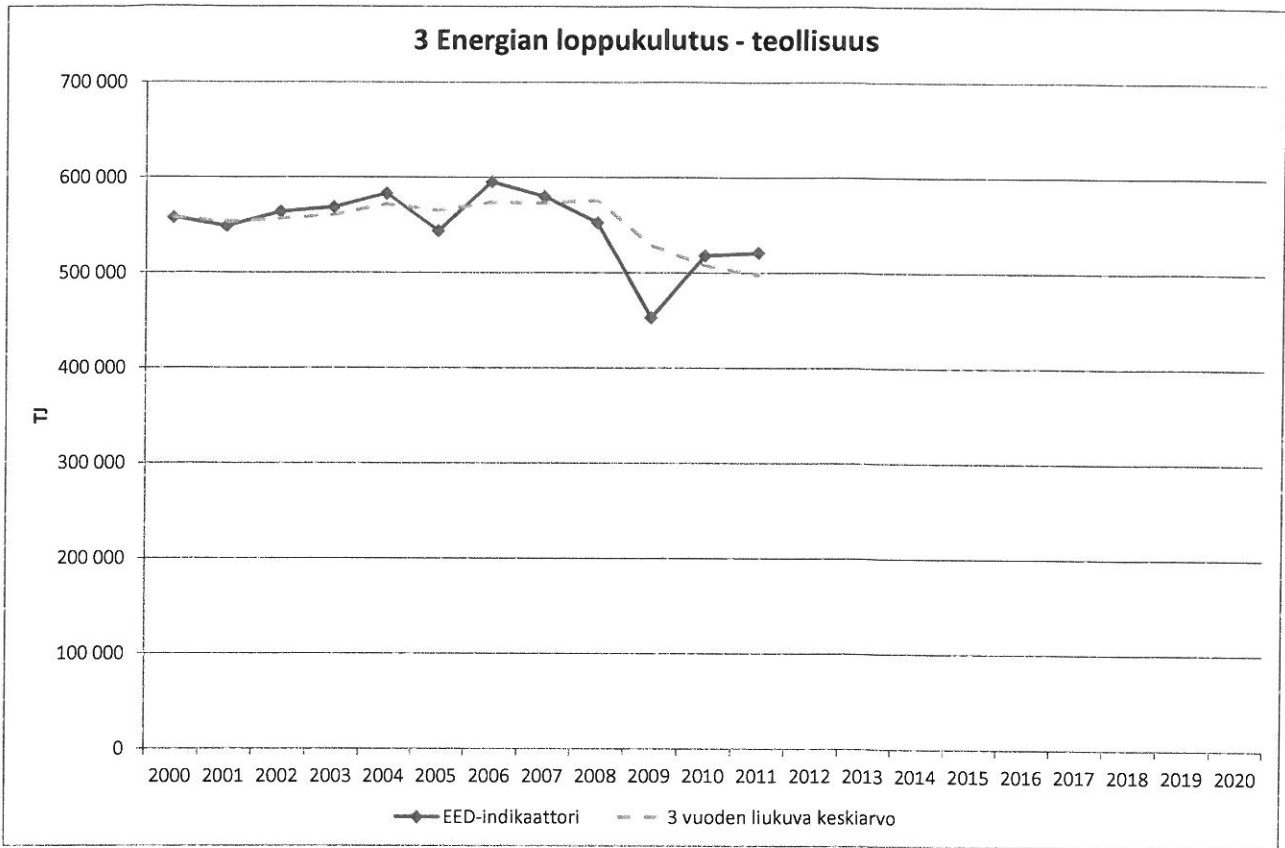

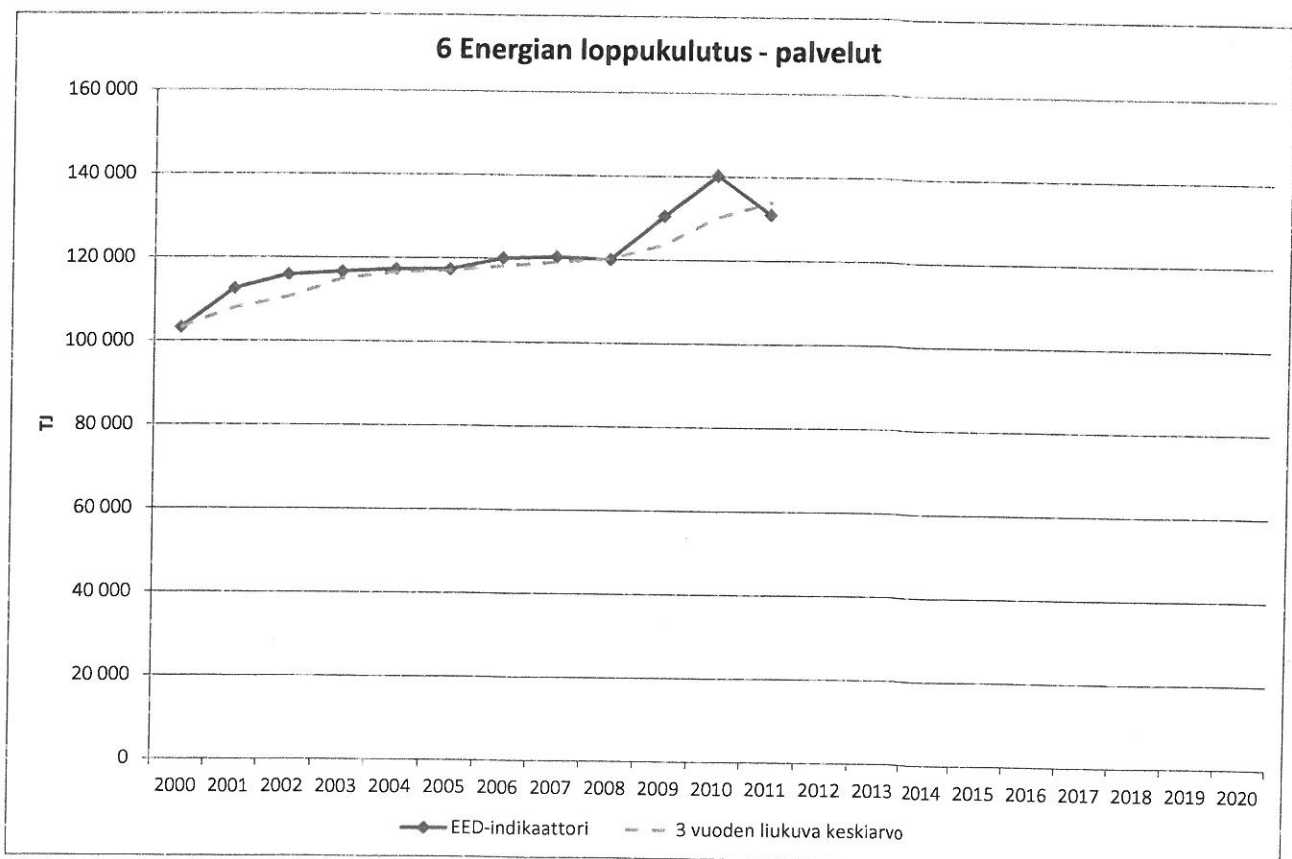
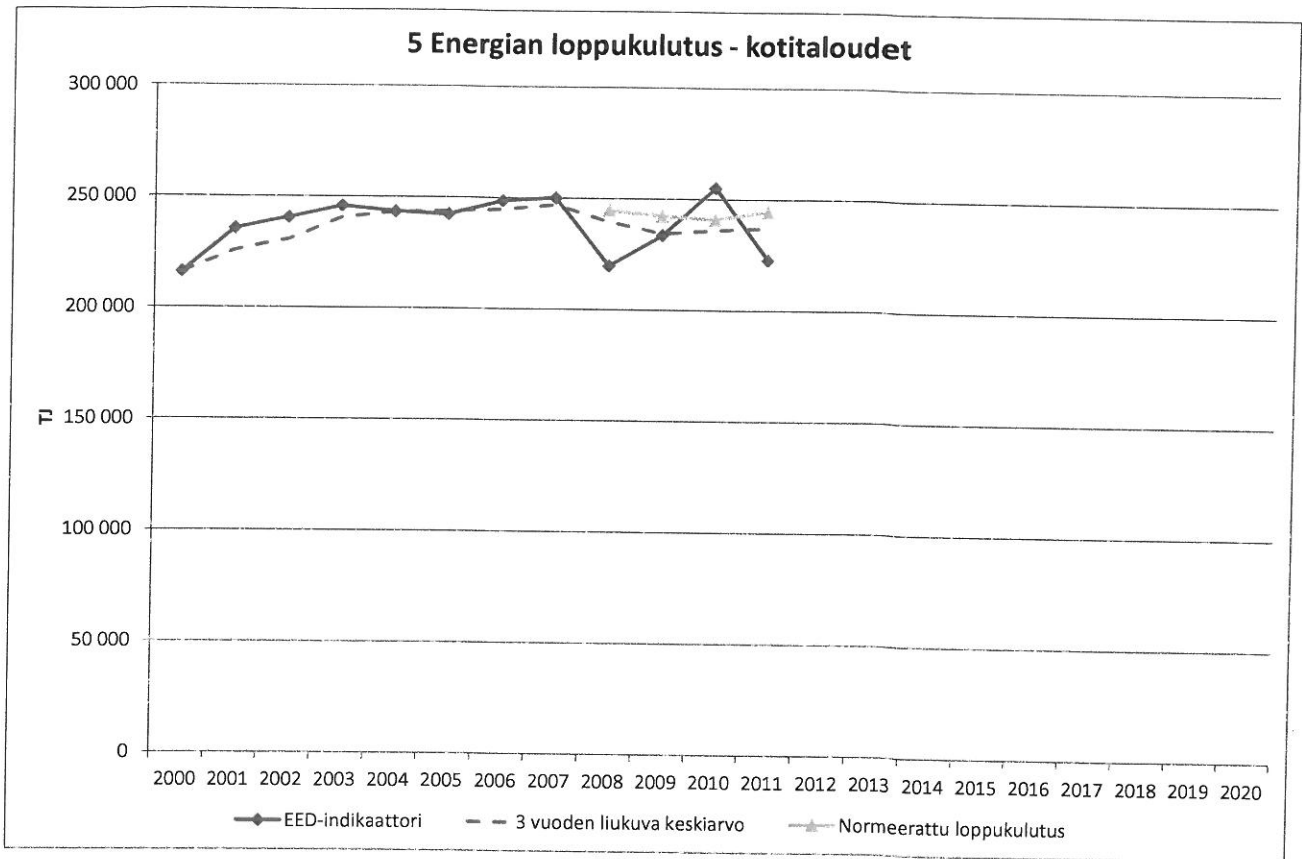
Esa Härmälä
Osastopäällikkö
Ylijohtaja

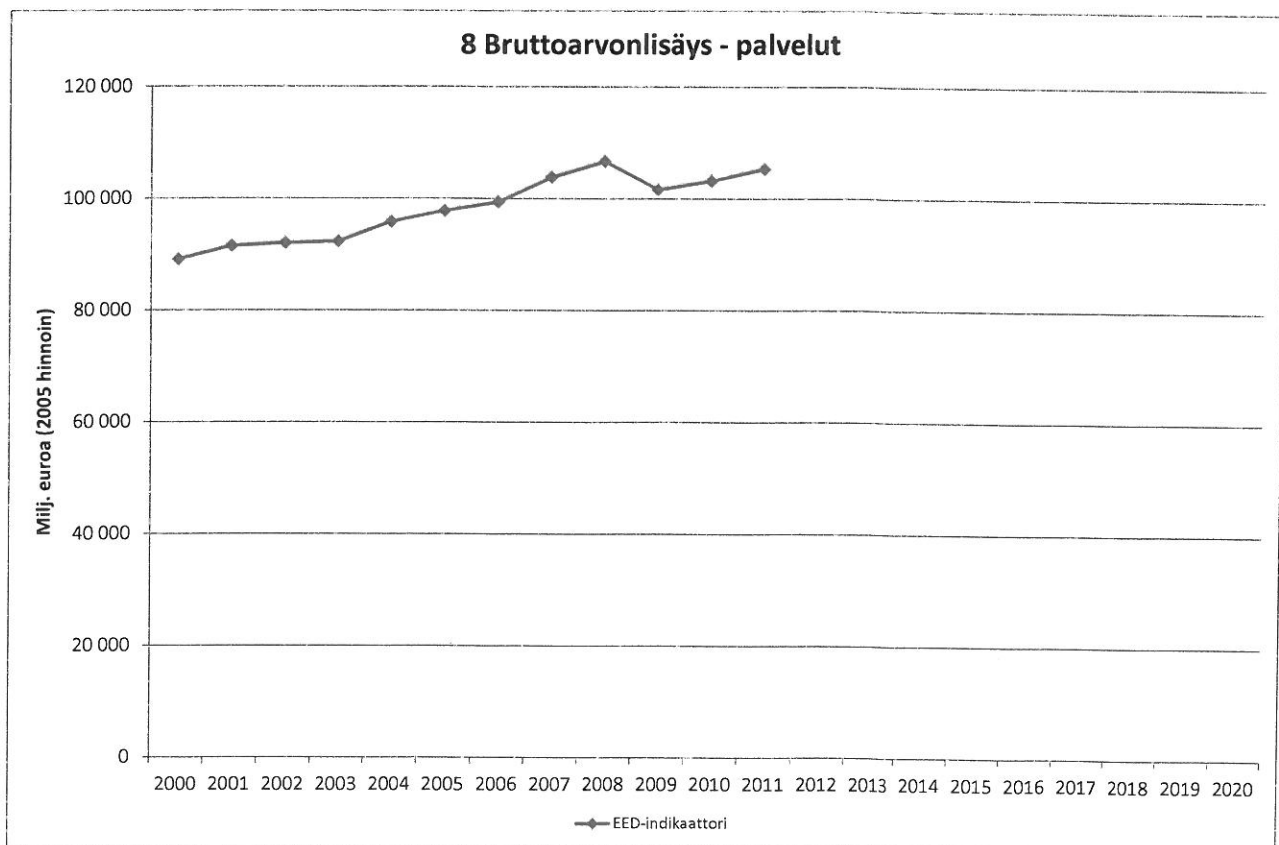
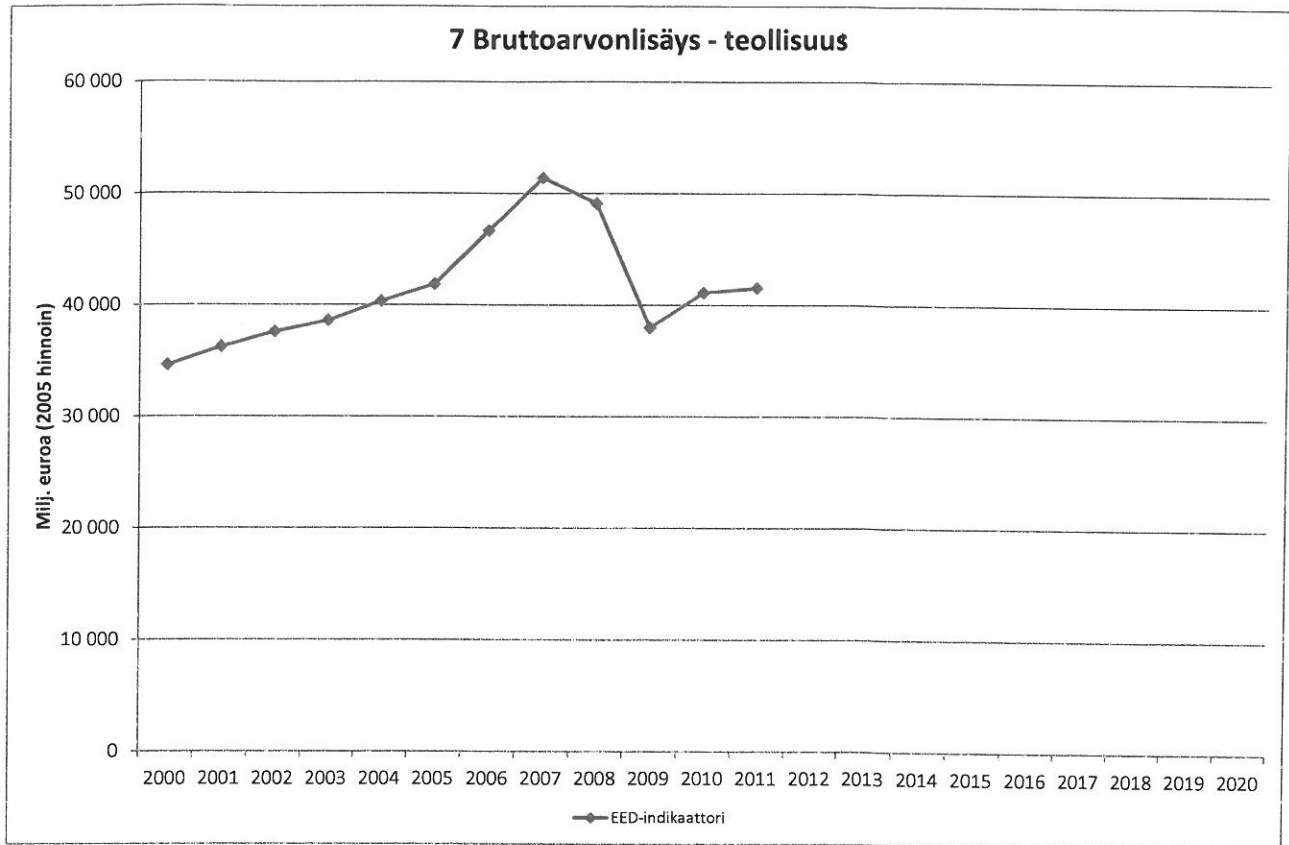

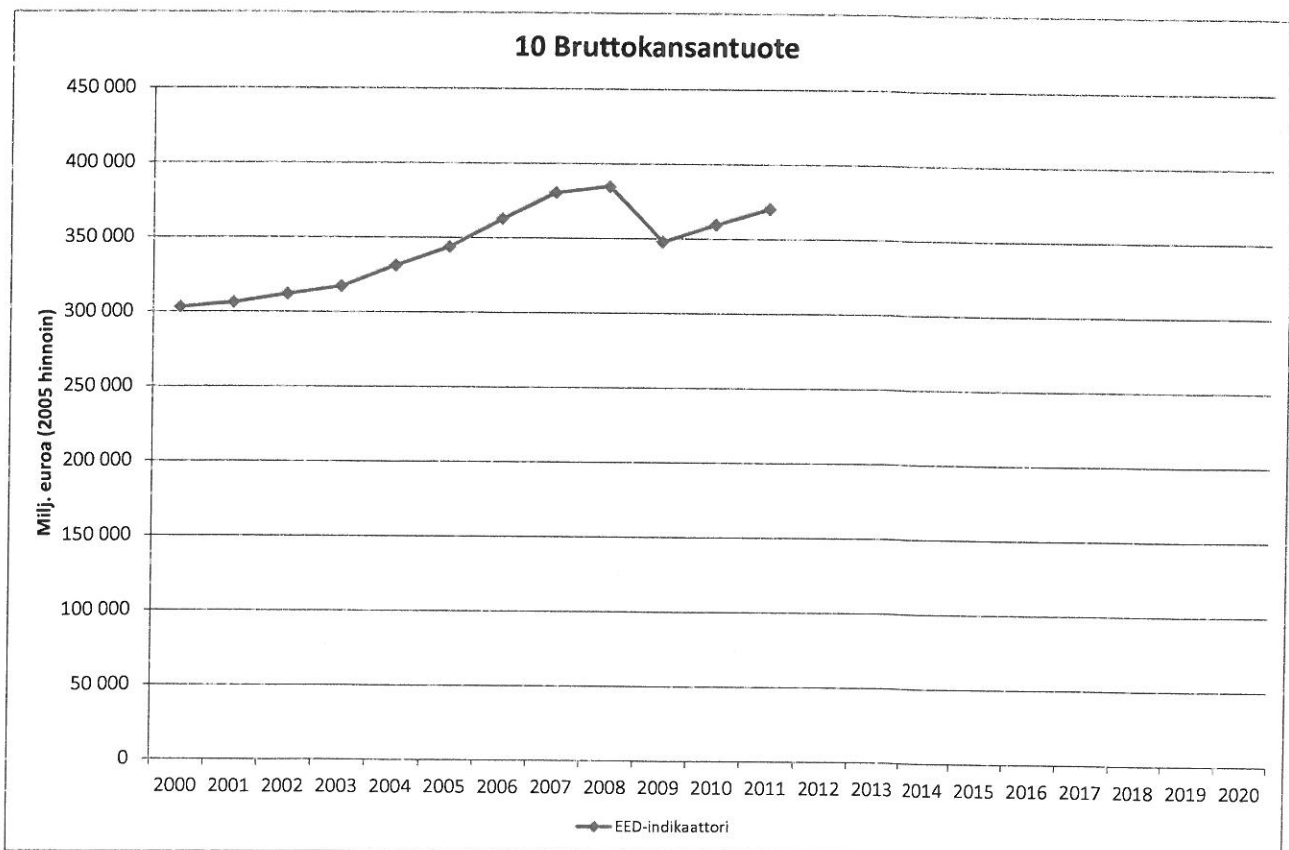
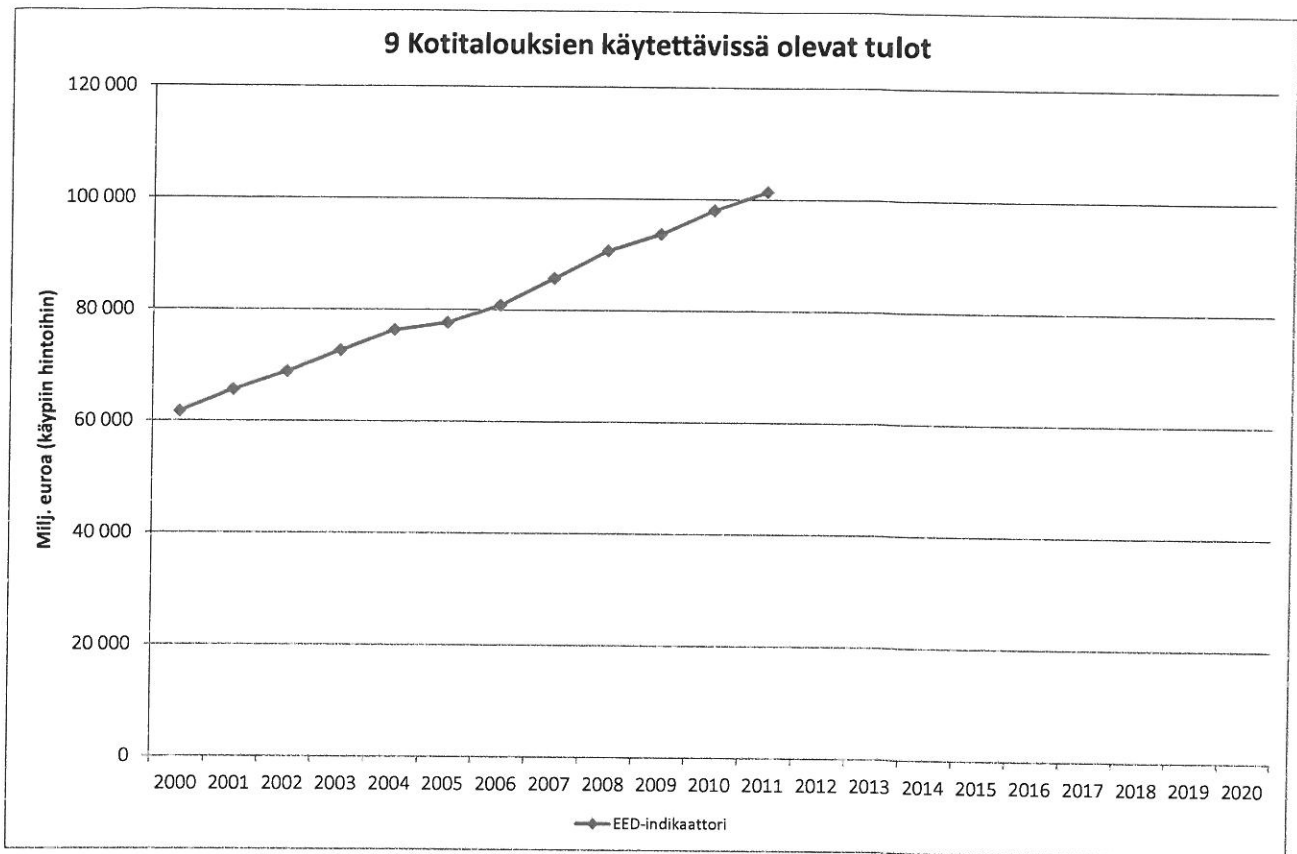
Heikki Väisänen
Ylitarkastaja

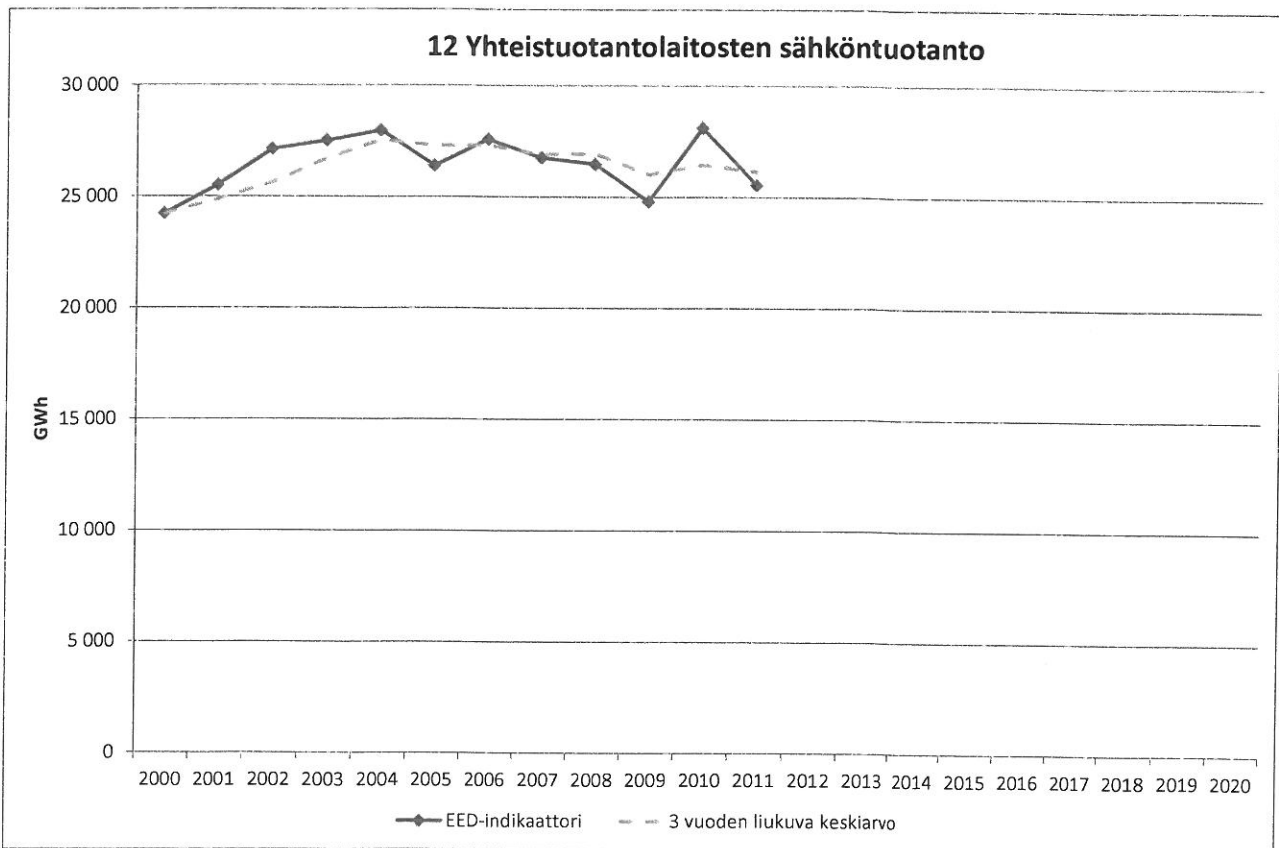
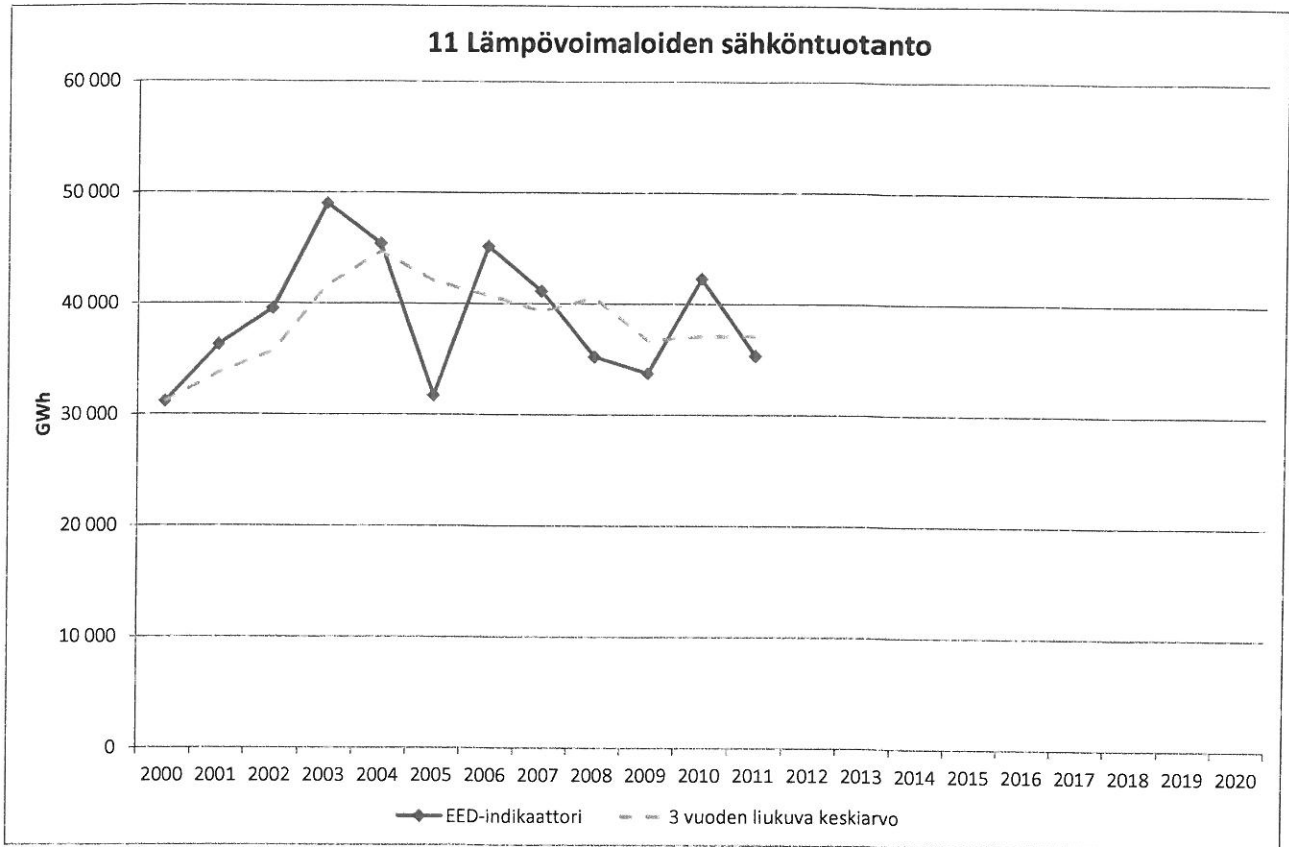

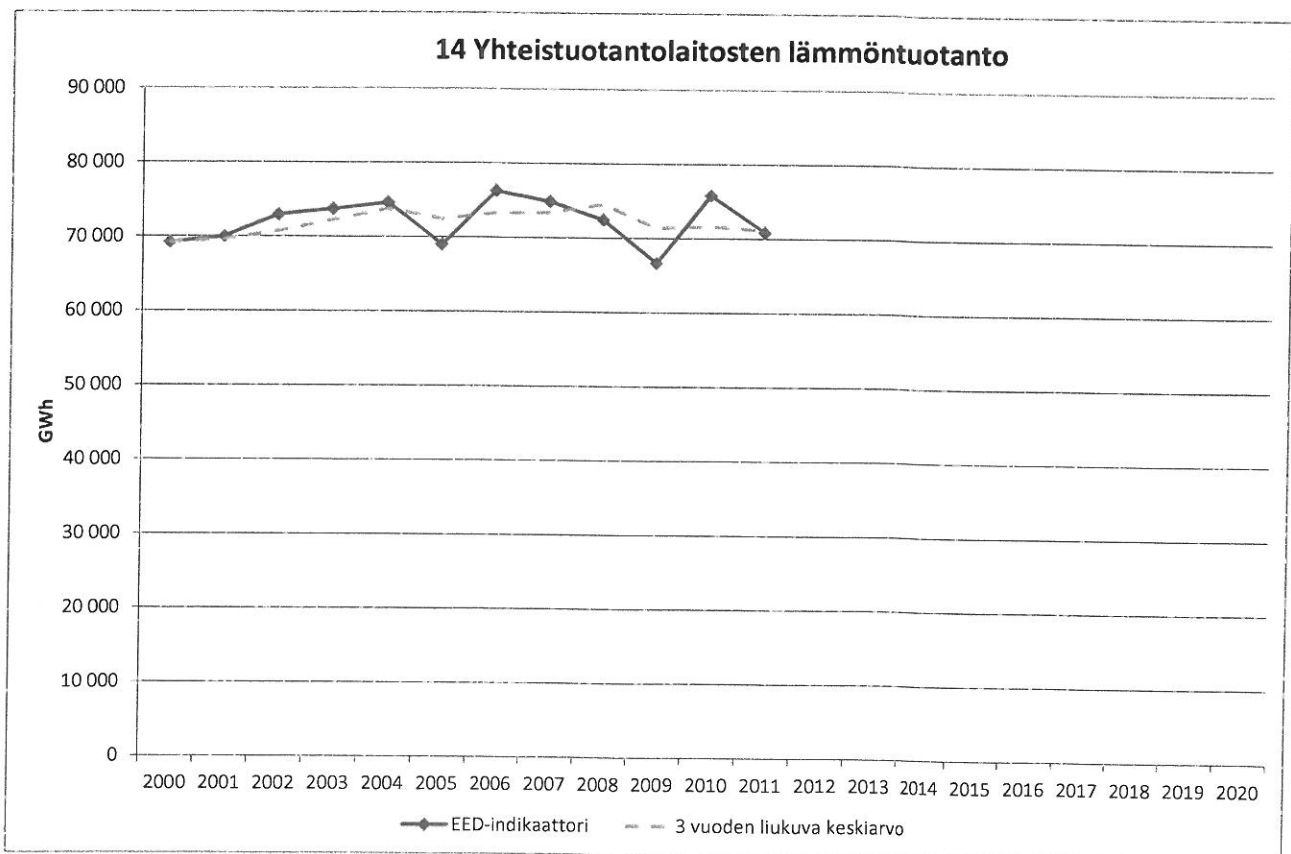
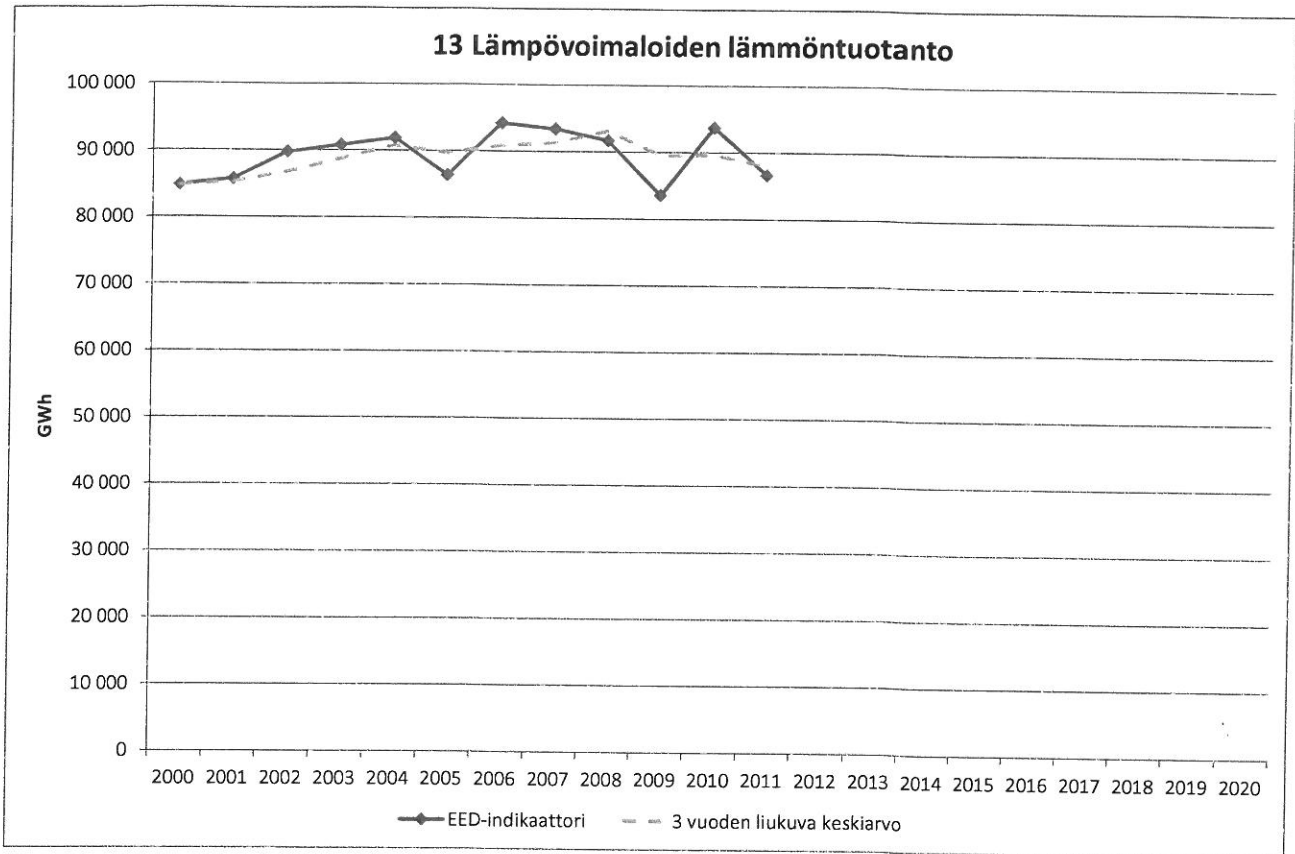

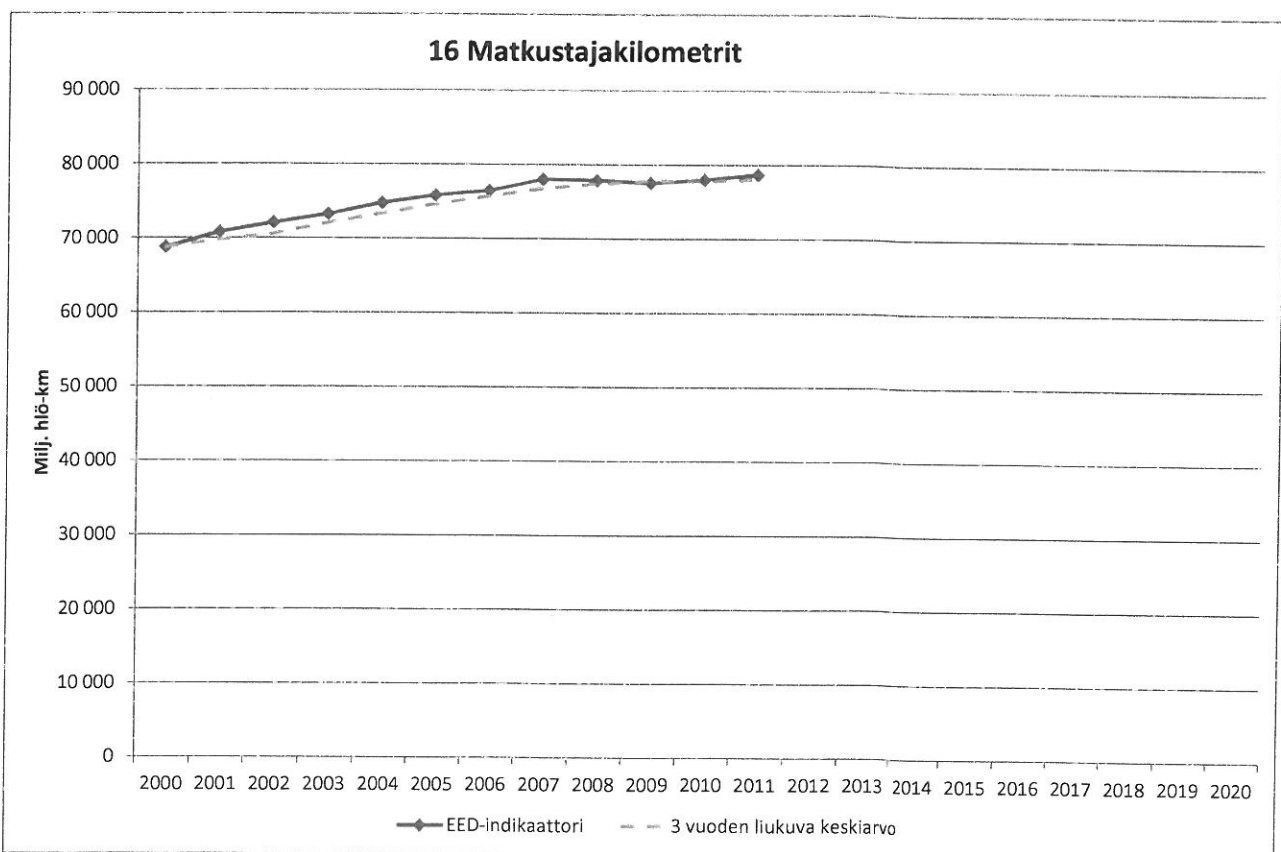
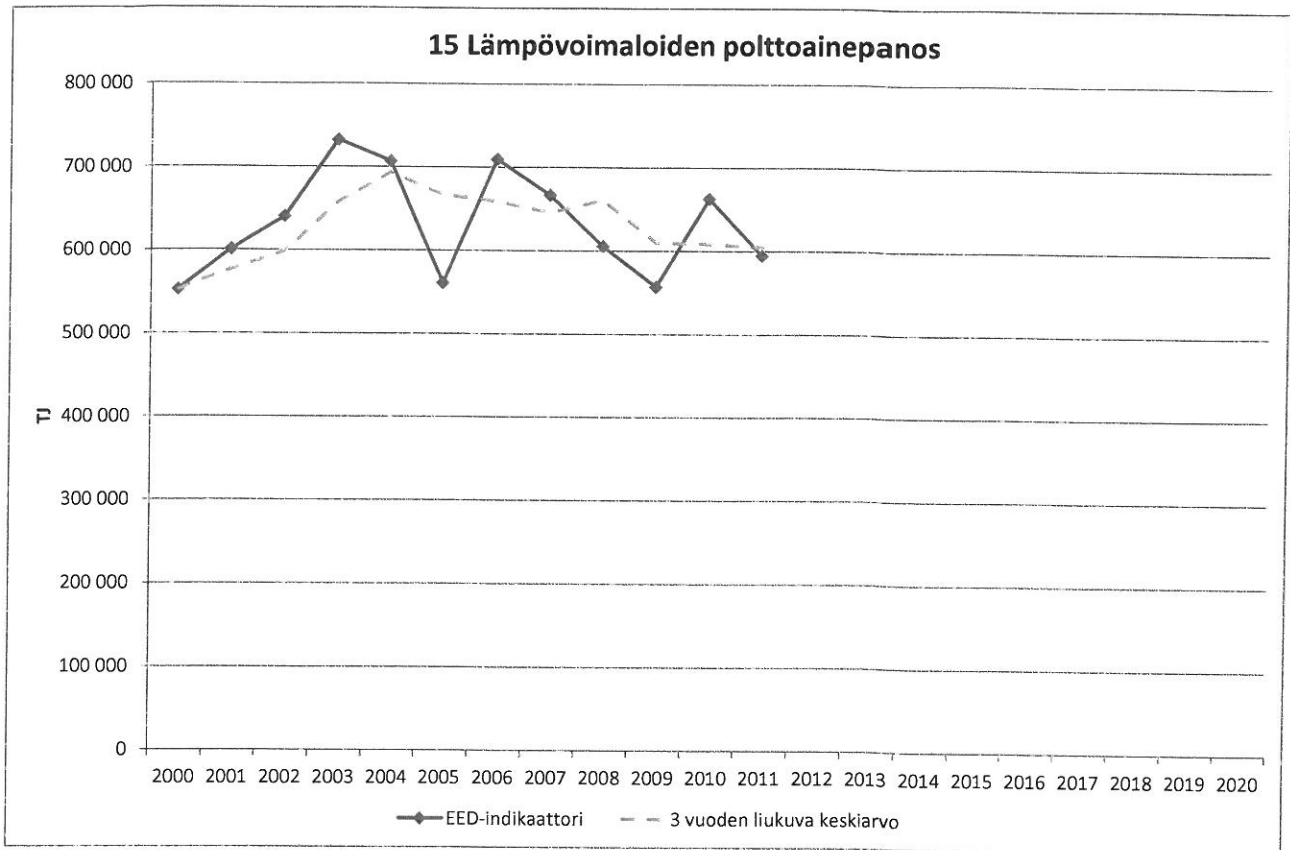

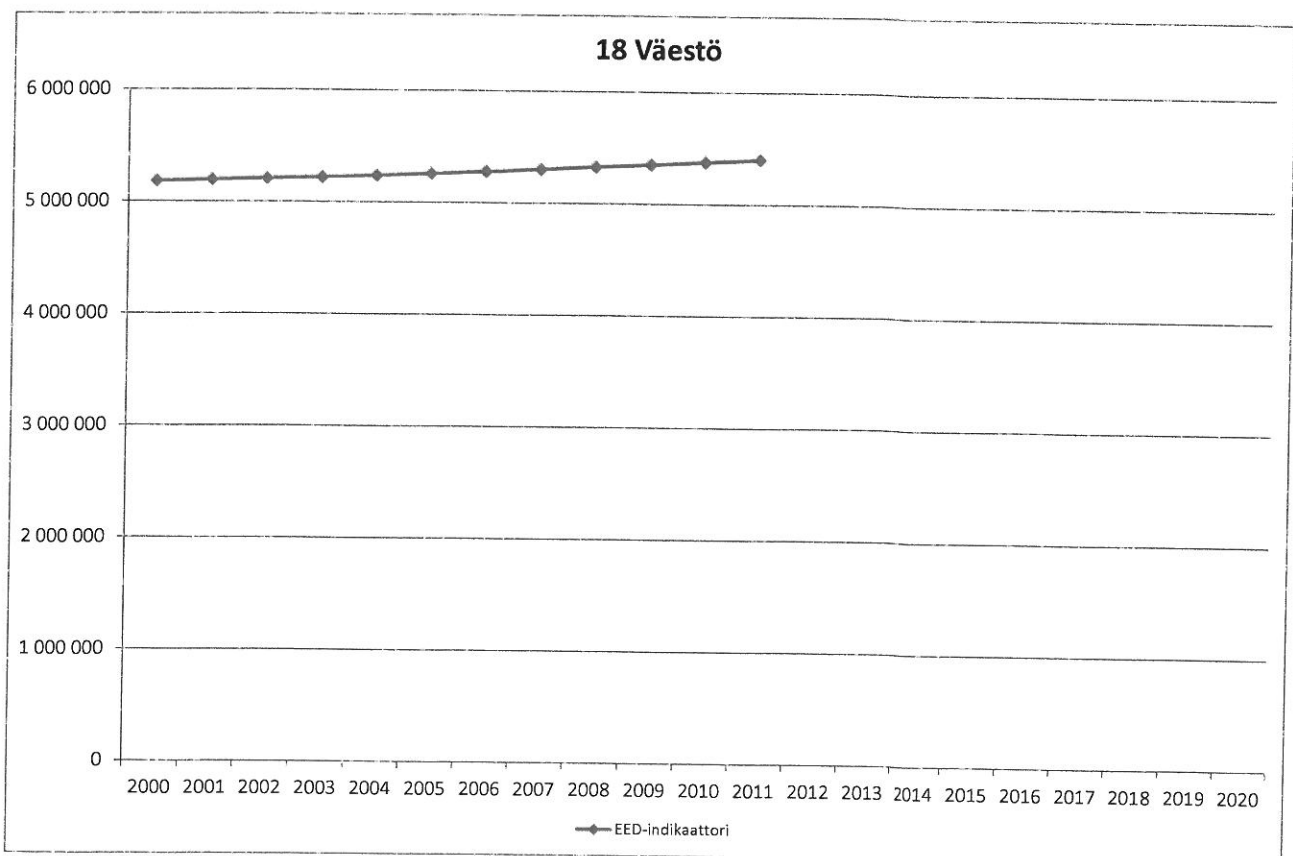
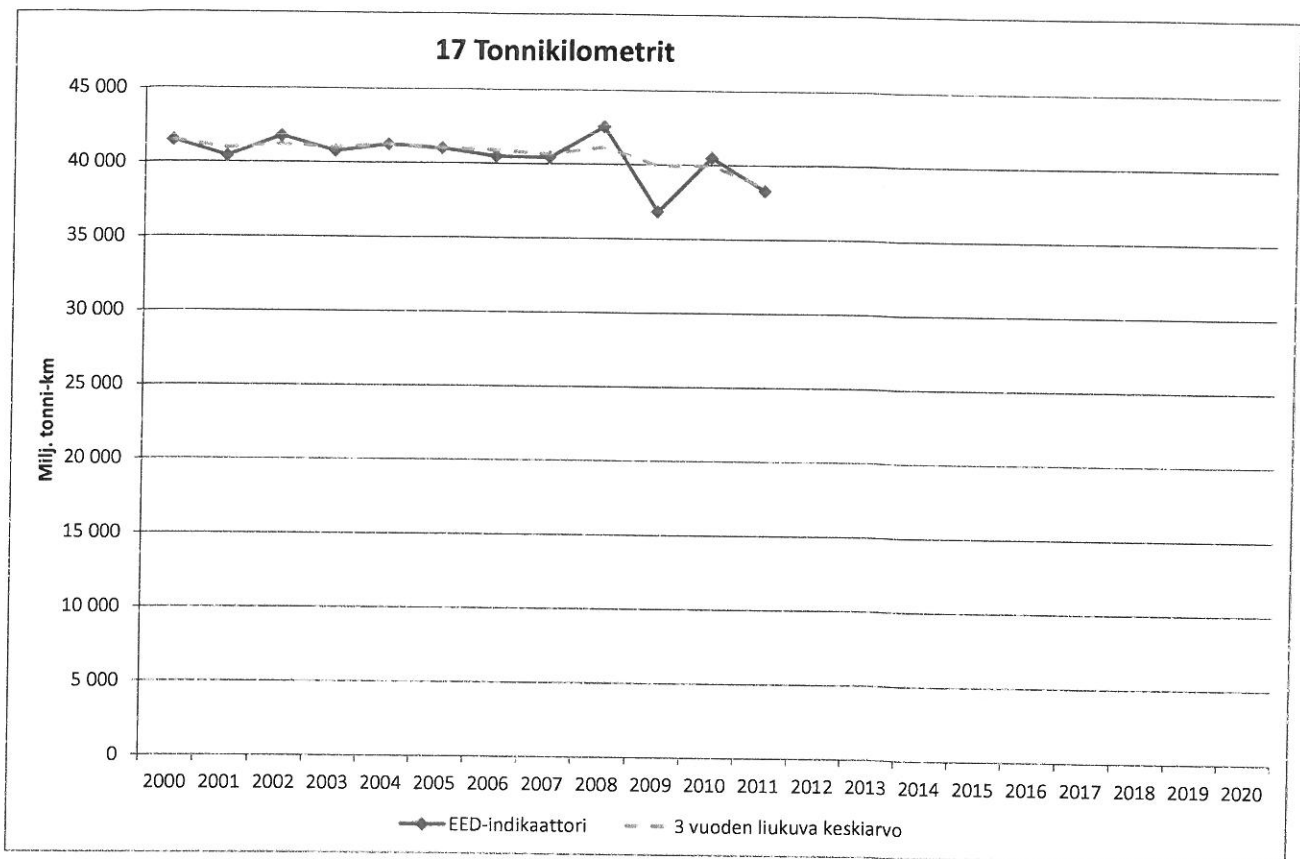

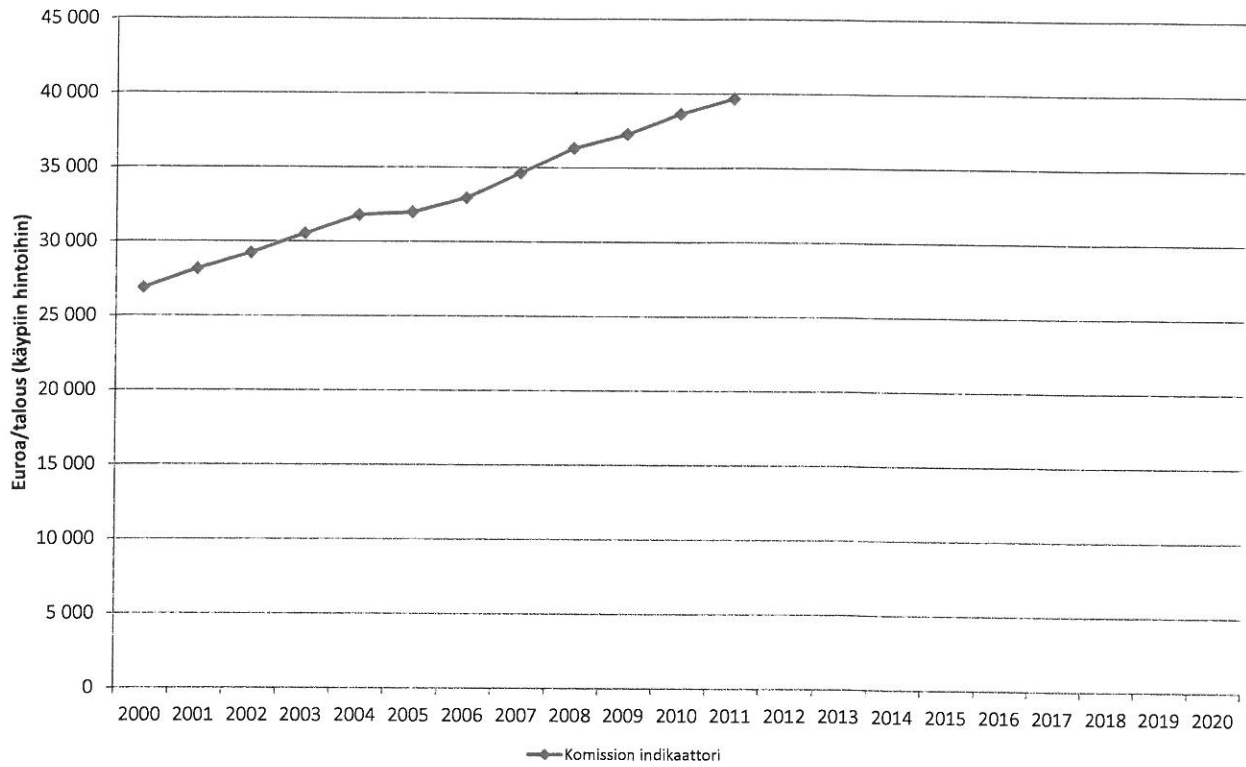

19 Kotitalouksien käytettävissä oleva keskimääräinen tulo

20 Kotitalouksien lukumäärä

